

PERIODIČNO IZDANJE

PORUKA SEDMOG ANĐELA

Svezak I / Broj 8 • 1. rujan 2026.

Trebamo li se bojati Sudnjeg Dana?

Nego u dane glasa sedmoga
anđela, kad on zatrubi,
dovršit će se otajstvo Božje,
kao što je on to navijestio
slugama svojim prorocima.

OTKRIVENJE 10:7

SADRŽAJ

PROUČAVANJE SVETOG PISMA

STUDIJA VIII: Dan suda

IMA LI NADE ZA ONE KOJI SU UMRLI NESPAŠENI?

12. Što je sud velikog bijelog prijestolja za svijet?

I BOG JE ZAPLAKAO

Poglavlje 4: Još jedan pogled na grijeh

PROUČAVANJE SVETOG PISMA

STUDIJA VIII: DAN SUDA

O pći pogled na Dan suda — Je li biblijski? — Definiranje pojmova Sud i Dan — Nekoliko dana suda spomenutih u Pismu — Prvi dan suda i njegovi rezultati — Određen je još jedan — Sudac — Karakter dolazećeg suda — Sličnost i razlika između prvog i drugog suda — Sadašnja odgovornost svijeta — Dva posrednička suda i njihova svrha — Znatno različite procjene dolazećeg suda — Kako su ga vidjeli proroci i apostoli.

"BOG je odredio dan u koji će suditi svijetu u pravdi preko čovjeka kojega je za to odredio" — "Isusa Krista, pravednika." "Jer Otac ne sudi nikomu, nego je sav sud predao Sinu." (Djela 17:31; 1. Ivanova 2:1; Ivan 5:22)

Prevladava vrlo nejasna i neodređena predodžba u vezi s Danom suda. Općenito je prihvaćeno gledište da će Krist doći na zemlju, sjesti na veliko bijelo prijestolje, i da će pozvati svece i grešnike u redovima pred sebe da im se sudi, usred velikih prirodnih katastrofa — potresa, otvaranja grobova, pucanja stijena i padanja planina; da će dršćući grešnici biti izvedeni iz dubina vječne muke kako bi slušali nabranje svojih grijeha, samo da bi opet bili vraćeni u vječnu i nemilosrdnu propast; te da će sveci biti dovedeni s neba da svjedoče bijedi i očaju osuđenih, da ponovno čuju odluku za vlastite slučajeve i da se vrate. Prema prevladavajućoj teoriji, svi primaju svoju osudu i nagradu u trenutku smrti; a to što se, radi razlikovanja, obično naziva općim sudom, samo je ponavljanje onog prvog suda, ali bez ikakve zamislive svrhe, budući da tvrde kako se konačna i nepromjenjiva odluka donosi prilikom smrti.

Cjelokupno vrijeme za koje se pretpostavlja da je dodijeljeno ovom ogromnom djelu suđenja milijardama ljudi jest dan od dvadeset i četiri sata. Propovijed nedavno održana pred jednom zajednicom u Brooklynu izrazila je opće gledište o ovom predmetu. Pokušala je dati detaljan prikaz rada na Dan suda, predstavljajući ga kao završenog u granicama jednog jedinog doslovnog dana.

To je vrlo primitivno shvaćanje i potpuno je u neskladu s nadahnutom Riječju. Proizašlo je iz previše doslovnog tumačenja Gospodinove usporedbe o ovcima i jarcima (Matej 25:31-46). Ono ilustrira apsurdnost pokušaja da se figurativnom jeziku nametne doslovno tumačenje. Usporedba nikada nije točna izjava, već samo ilustracija neke istine nečim što joj je u mnogim pogledima slično. Kada bi ova usporedba bila doslovna izjava o načinu na koji će se provoditi sud, odnosila bi se na doslovne ovce i jarce, baš kako i piše, a ne na čovječanstvo uopće. Pogledajmo sada više biblijsko i razumnije gledište o djelu i ishodu velikog Dana suda kojeg je Bog odredio, s kojim se razumni i biblijski zaključci svih usporedbi i simbola trebaju slagati, i slažu se.

Izraz sud označava više od pukog izricanja presude. On uključuje ideju ispita (suđenja), kao i odluke temeljene na tom ispitu. I to je točno ne samo za englesku riječ sud (judgment), nego i za grčku riječ čiji je to prijevod.

Izraz dan, kako u Svetom pismu tako i u uobičajenoj upotrebi, premda se najčešće koristi da predstavi razdoblje od dvanaest ili dvadeset i četiri sata, zapravo označava bilo koje određeno ili posebno vremensko razdoblje.

Tako, na primjer, govorimo o Noinom danu, Lutherovom danu, Washingtonovom danu; a tako je i u Bibliji cjelokupno vrijeme stvaranja nazvano danom, gdje čitamo o "danu u koji je Jehova Bog načinio zemlju i nebesa" (Post. 2:4) — dugo, određeno razdoblje. Zatim čitamo o "danu kušnje u pustinji" — četrdeset godina (Hebr. 3:8, 9); "danu spasenja" (2. Kor. 6:2); kao i o "danu osвете", "danu gnjeva" i "danu nevolje" — izrazima koji se primjenjuju na razdoblje od četrdeset godina na kraju Židovskog doba, i na slično razdoblje nevolje na kraju Evanđeoskog doba. Zatim ponovno čitamo o "Kristovom danu", "danu suda" i "njegovom danu" — izrazima primjenjivim na Milenijsko doba, u kojem će Mesija vladati, upravljati i suditi svijetu u pravdi, omogućujući ispit (sudenje) kao i izricanje presude. A o tom je razdoblju zapisano: Suditi će svijetu u pravdi, i u svoj će dan pokazati tko je taj blaženi i jedini vladar, Kralj kraljeva i Gospodar gospodara (Djela 17:31; 1. Tim. 6:15). Zašto bi itko pretpostavio da će taj dan suda trajati samo dvanaest ili dvadeset i četiri sata, dok istovremeno prepoznaje šire značenje riječi dan u drugim sličnim slučajevima, neshvatljivo je, osim pod pretpostavkom da su bili pod utjecajem tradicije, bez odgovarajućih dokaza ili istraživanja.

Oni koji budu pažljivo konzultirali potpunu biblijsku konkordanciju u vezi s Danom suda, i primijetili vrstu i količinu posla kojeg treba obaviti u tom razdoblju, uskoro će uvidjeti apsurdnost uobičajenog gledišta i nužnost da se izrazu dan prida njegovo šire značenje.

Iako Sveto pismo govori o velikom danu suda ili ispita koji je još u budućnosti, i pokazuje da mase čovječanstva tek trebaju imati svoj potpuni ispit i konačnu presudu u tom danu, ono također uči da su postojali i drugi dani suda, tijekom kojih su određene izabrane klase bile na ispitu.

Prvi veliki sud [ispit i presuda] bio je na početku, u Edenu, kada je cijela ljudska rasa, kao zastupana u svojoj glavi, Adamu, stajala na sudu pred Bogom. Rezultat tog ispita bila je presuda — Krivi, neposlušni, nedostojni života; a izrečena kazna bila je smrt — "Umrijet ćeš" (Post. 2:17, margina). I tako "U Adamu svi umiru". To vrijeme ispita u Edenu bio je prvi svjetski dan suda, a odluka Suca (Jehove) od tada se neprestano provodi.

"Gnev se Božji otkriva s neba protiv svake nepravde." Može ga se vidjeti u svakoj pogrebnoj povorci. Svaka mu je grobnica svjedok. Osjeća se u svakoj boli i patnji koju doživljavamo — a sve to su rezultati prvog ispita i presude — pravedne Božje presude, da smo nedostojni života i blagoslova prvobitno osiguranih za čovjeka kada je bio poslušan i na Božju sliku. Ali čovječanstvo će biti izbačeno od presude tog prvog ispita kroz onu jednu žrtvu za sve, koju osigurava veliki Otkupitelj. Svi će biti izbačeni iz groba i od smrtne presude — uništenja — koja se s obzirom na ovu otkupninu više ne treba smatrati smrću u punom, vječnom smislu riječi, već prije privremenim snom; jer će u Milenijsko jutro svi biti probuđeni od strane Životvorca koji je sve otkupio. Samo je Crkva vjernika u Krista zasad u bilo kojem smislu oslobođena ili je "izbjegla" ovu prvobitnu presudu i kaznu; a njihovo oslobođenje još nije stvarno, nego se tako računa samo vjerom. Mi smo spašeni samo u "nadi". Naše stvarno oslobođenje od ove smrtne kazne (zarađene u Adamu, a izbjegnute dolaskom u Krista) neće se u potpunosti iskusiti sve do jutra uskrsnuća, kada ćemo se nasititi probudivši se u obličju našega Otkupitelja. Ali činjenica da smo mi koji smo došli do spoznaje Božjeg milostivog plana u Kristu "umakli pokvarenosti koja je [još uvijek] u svijetu", umjesto da dokazuje kako drugi neće imati buduću nadu u oslobođenje, dokazuje upravo suprotno; jer mi smo prvine Bogu od Njegovih stvorenja. Naš spas od smrti u Adamu u život u

Kristu samo je predokus oslobođenja svih koji žele biti oslobođeni iz ropstva raspadljivosti [smrti] u slobodu života prikladnu svima koje će Bog priznati kao sinove. Svi koji hoće moći će biti izbačeni iz smrti u život, bez obzira na razlike u prirodi koje je Bog osigurao za svoje sinove na različitim razinama postojanja. Evanđeosko doba je dan ispita za život ili smrt onima koji su pozvani na božansku prirodu.

No, Bog je odredio dan u koji će suditi svijetu. Kako to može biti? Je li Bog promijenio svoje mišljenje? Je li zaključio da su Njegova odluka na iskušavanju prvog čovjeka i opća presuda bile nepravedne, prestroge, pa je sada odlučio suditi svijetu pojedinačno? Ne; da je to slučaj, ne bismo imali ništa bolje jamstvo za pravednu odluku u budućem ispitu nego u onom prošlom. Nije stvar u tome da Bog smatra svoju odluku na prvom sudu nepravednom, već da je On osigurao otkupninu od kazne prvog suda, kako bi mogao omogućiti drugi sud (ispit) pod povoljnijim uvjetima za cijelu rasu — nakon što svi budu imali iskustvo s grijehom i njegovim posljedicama. Bog nije promijenio ni jednu jotu od svoje prvobitne namjere koju je oblikovao prije postanka svijeta. On nas jasno obavještava da se On ne mijenja i da nipošto neće osloboditi krivca. On će zahtijevati punu kaznu koju je pravedno izrekao. A tu punu kaznu osigurao je Otkupitelj ili zamjena kojega je sam Bog providio — Isus Krist, koji je "milošću Božjom, okusio smrt za svakoga." Naš Gospodin, nakon što je vlastitim životom osigurao otkupninu za Adamovu rasu, može pravedno ponuditi svima njima novu priliku za život. Ova ponuda Crkvi je pod Zavjetom žrtve (Ps. 50:5; Rim. 12:1): svijetu će ona biti pod Novim Zavjetom (Rim. 14:9; Hebr. 10:16; Jer. 31:31).

Nadalje smo obaviješteni da će, kada Bog svijetu dade taj pojedinačni ispit, to biti pod Kristom kao Sucem, koga će Jehova tako počastiti zbog Njegove poslušnosti sve do smrti za naše otkupljenje. Bog ga je visoko uzvisio,

čak do božanske prirode, da bude Knez i Spasitelj (Djela 5:31), kako bi mogao izbaviti iz smrti i omogućiti sud svima onima koje je kupio svojom vlastitom dragocjenom krvlju. Bog je predao sav sud Sinu i dao Mu svu vlast na nebu i na zemlji (Ivan 5:22).

Prema tome, visoko uzvišeni, proslavljeni Krist, koji je tako ljubio svijet da je dao svoj život kao cijenu otkupnine, bit će Sudac svijeta na njegovom obećanom budućem ispitu. I sam Jehova Ga je odredio za tu službu, upravo u tu svrhu. Budući da su to jasne izjave Svetog pisma, nema se čega bojati, nego naprotiv postoji veliki razlog za radost kod svih u iščekivanju Dana suda. Karakter Suca dovoljno je jamstvo da će sud biti pravedan i milosrdan, te s dužnim obzirom prema slabostima svih, dok se voljni i poslušni ne vrate u prvobitno savršenstvo izgubljeno u Edenu.

Sudac je u drevna vremena bio onaj tko je provodio pravdu i oslobađao potlačene. Primijetite, na primjer, kako je Izrael, kada je zbog prijestupa protiv Gospodina bio pod ugnjetavanjem svojih neprijatelja, iznova i iznova bio oslobađan i blagoslivljan podizanjem sudaca. Tako čitamo: "Tada su zavapili sinovi Izraelovi k Jehovi, a Jehova je podigao izbavitelja,... Otniela. I duh Jehovin dođe na njega, te on sudaše Izraelu; i izađe u rat, i nadvlada, i zemlja je imala mir četrdeset godina" (Suci 3:9-11). Tako će i Onaj koji vlastitom dragocjenom krvlju plaća za grijehe svih, iako je svijet dugo bio pod vlašću i ugnjetavanjem protivnika, Sotone, uskoro preuzeti svoju veliku moć i vladati. On će izbaviti i suditi onima koje je toliko ljubio da ih je otkupio.

S ovim se zaključkom slažu sve proročanske izjave. Pisano je: "U pravdi će suditi svijetu, i narodima u pravici" (Ps. 98:9).

Ovaj dolazeći sud temeljit će se na potpuno istim načelima kao i prvi. Bit će iznesen isti

zakon poslušnosti, uz istu nagradu života i istu kaznu smrti. I kao što je prvi ispit imao svoj početak, razvoj i kulminaciju u presudi, tako će i drugi; a presuda će biti život za pravedne, i smrt za nepravedne. Drugi ispit bit će povoljniji od prvoga zbog iskustva stečenog pod rezultatima prvog ispita. Za razliku od prvog ispita, na drugom ispitu svaki će čovjek stajati na ispitu isključivo za sebe samoga, a ne za nekog drugog. Nitko tada neće umrijeti zbog Adamova grijeha ili zbog naslijeđenih nesavršenosti. Neće se više govoriti: "Očevi jedoše kiselo grožđe, a djeci trnu zubi; nego tko god jede kiselo grožđe, njemu će trnuti zubi." "Duša koja griješi, ona će umrijeti" (Ezek. 18:4; Jer. 31:29, 30). I tada će za svijet vrijediti ono što sada vrijedi za Crkvu, da se čovjeku neće suditi prema onome što nema, već prema onome što ima (2. Kor. 8:12). Pod Kristovom vladavinom, čovječanstvo će se postupno obrazovati, obučavati i disciplinirati sve dok ne dosegne savršenstvo. A kada dosegnu savršenstvo, tražit će se savršen sklad s Bogom, i svatko tko tada podbaci u savršenoj poslušnosti bit će odsječen, osuđen kao nedostojan života. Grijeh koji je kroz Adama donio smrt rasi bio je jednostavno jedan neposlušni čin; ali tim činom on je pao iz svog savršenstva. Bog je imao pravo od njega zahtijevati savršenu poslušnost, budući da je stvoren savršenim; a to isto će zahtijevati od svih ljudi kada veliko djelo njihovog obnavljanja bude dovršeno. Nikome tko tada i u najmanjoj mjeri podbaci u savršenstvu neće biti dozvoljeno imati vječni život. Podbaciti u savršenstvu tada će značiti namjerno sagriješiti protiv punog svjetla i savršene sposobnosti.

Svatko tko namjerno sagriješi, protiv punog svjetla i sposobnosti, propast će u drugoj smrti. A ukoliko bi netko, tijekom tog doba ispita, pod njegovim punim blještavilom svjetlosti, prezreo ponuđene milosti i ne bi napredovao prema savršenstvu stotinu godina, bit će smatran nedostojnim života i bit će "odsječen", iako bi u dobi od stotinu godina bio u razdoblju

komparativnog djetinjstva. Tako je napisano za taj dan: "Kao dječak umrijet će onaj tko ima stotinu godina; i kao grešnik bit će proklet tko umire sa stotinu godina" (Izaija 65:20 — Leeser). Stoga svi moraju imati barem stotinu godina ispita; a ako ne budu tako tvrdoglavi da odbiju napredovati, njihov ispit će se nastaviti tijekom cijelog Kristovog dana, dosežući kulminaciju tek na njegovom kraju.

Završetak dolazećeg suda za svijet jasno je prikazan u usporedbi o ovcima i jarcima (Mat. 25:31-46), u Otkr. 20:15; 21:8 i u 1. Kor. 15:25. Ti i drugi stihovi pokazuju da će na njegovom kraju te dvije klase biti potpuno razdvojene — poslušni i neposlušni; oni koji su u skladu sa slovom i duhom Božjeg zakona, i oni koji nisu. Jedni ulaze u vječni život, a drugi se vraćaju u smrt, istrebljenje ("druga smrt"), pod istu presudu kao u prvom sudu, od koje ih je računski bio oslobodio Krist koji je Svojom smrću, davanjem njihove otkupnine, stekao pravo da ih oslobodi. Ovo će biti njihova druga smrt. Za njih se više neće dati nikakva otkupnina, i za njih neće biti oslobođenja ili uskrsnuća, jer je njihov grijeh namjerni, osobni grijeh protiv potpunog svjetla i prilike, pod najpovoljnijim, individualnim ispitom.

Ne želimo da se razumije da zanemarujemo sadašnju odgovornost svijeta, koju svaki čovjek ima u skladu s mjerom svjetla kojeg uživa, bilo to puno ili malo, bilo to svjetlo prirode ili objave. "Oči Jehovine na svakom mjestu, promatraju zle i dobre", i "Bog će svako djelo iznijeti na sud, sa svakom tajnom stvari, bila ona dobra ili zla" (Izr. 15:3; Prop. 12:14). Dobra i zla djela sadašnjeg vremena dobit će pravednu plaću nagrade bilo sada, ili ubuduće. "Grijesi nekih ljudi očiti su unaprijed, idući ispred njih na sud, a neke slijede" (1. Tim. 5:24). Nitko drugi osim Gospodinovog privilegiranog "malog stada" do sada nema dovoljno svjetla da navuče konačnu kaznu, drugu smrt. Ovdje samo započinjemo s temom sadašnje odgovornosti

svijeta, ostavljajući detalje za kasnija razmatranja.

Između prvog i drugog svjetskog dana suda nalazi se razdoblje od oko šest tisuća godina, i tijekom tog dugog razdoblja Bog je izdvajao dvije posebne klase među ljudima, posebno ih iskušavajući, disciplinirajući i obučavajući kako bi bili Njegova cijenjena oruđa tijekom razdoblja ili dana svjetskog suda.

Te dvije klase Pavao (Hebr. 3:5, 6) odgovarajuće naziva kućom sinova i kućom slugu; prva se sastoji od onih pobjednika koji su prokušani i pronađeni vjernima tijekom kršćanske dispencije, a druga se sastoji od vjernih pobjednika koji su prethodili kršćanskoj dispenciji. Ovi posebni izbori ni u kojem smislu ne ometaju sud ili ispit obećan svijetu čovječanstva u dobu koje će uslijediti nakon ove Evanđeoske dispencije. Oni koji uspješno prođu ispit za bilo koju od ovih posebnih klasa neće doći na sud sa svijetom, već će ući u svoju nagradu kada svijet bude dolazio na sud. Oni će biti Božji zastupnici u blagoslivljanju svijeta — u davanju ljudima uputa i obuke potrebnih za njihovo konačno testiranje i sud. "Ne znate li da će sveti suditi svijetu?" (1. Kor. 6:2)

Ove posebno izabrane klase, kao i ostatak čovječanstva, bile su nekoć pod Adamovom osudom, ali su vjerom postale sudionici u koristima Kristove smrti. Nakon što su najprije opravdani vjerom u Božja obećanja, i nakon što su zatim ispunili naknadne uvjete svojih poziva, proglašeni su dostojnima visokog uzvišenja na položaje časti i vlasti.

Ispit ili sud obiju ovih klasa bio je znatno stroži nego što će biti ispit svijeta u njegovom danu suda; jer su se ovi morali odupirati Sotoni, knezu ovoga svijeta, sa svim njegovim lukavštinama i zamkama, dok će u danu suđenja svijetu vladati Krist, a Sotona će biti svezan, kako ne bi varao narode (Otkr. 20:3). Ovi su trpjeli progonstva radi pravednosti, dok

će tada ljudi biti nagrađivani za pravednost, a kažnjavani samo za nepravednost. Ovi su imali velike kamene spoticanja i zamke na putu, koji će biti uklonjeni kada svijet bude stavljen na ispit. No, iako je ispit ovih dviju posebnih skupina bio mnogo stroži nego što će biti ispit svijeta, nagrade su sukladno veće.

Pod obmanama velikog zavodnika, Sotone, i svijet i nominalna Crkva opljačkani su za blagoslovljena jamstva o dolazećem vremenu pravednog suda. Oni znaju da Biblija govori o dolazećem danu suda, ali ga gledaju samo sa strahom i strepnjom; i zbog tog straha, za njih nema nepoželjnije vijesti nego da je Gospodinov dan blizu. Oni ga odmiču daleko od sebe i ne žele o njemu ni čuti. Nemaju predodžbu o blagoslovima koji su pohranjeni za svijet pod tom slavnom vladavinom Onoga koga je Bog odredio da sudi svijetu u pravdi. Među najvećim zasljepljujućim utjecajima koje je Sotona izmislio kako bi zadržao ljude u neznanju istine u vezi s Danom suda, jesu zablude koje su se uvukle u vjerovanja i pjesmarice raznih vjerskih sekti. Mnogi su počeli smatrati te zablude važnijima od same Riječi Božje.

Kako su samo drugačije proroci i apostoli gledali na taj obećani dan suda! Obratite pažnju na oduševljenu proročansku izjavu Davida (1. Ljet. 16:31-34). On kaže:

"NEK' SE VESELE NEBESA,

I NEK' SE RADUJE ZEMLJA;

I neka govore među narodima: Jehova kraljuje.

NEK' HUČI MORE, I PUNINA NJEGOVA;

Nek' se raduju polja, i sve što je na njima.

**TADA ĆE STABLA ŠUMSKA KLICATI OD
RADOSTI**

PRED LICEM JEHOVINIM,

JER ON DOLAZI

SUDITI ZEMLJI.

O, HVALITE JEHOVU, JER JE DOBAR;

**JER DOVIJEKA TRAJE MILOSRĐE
NJEGOVO."**

Na isti dan ukazuje i Apostol, uvjeravajući nas da će to biti slavan i poželjan dan, i da za njim svekoliko stvorenje uzdiše i muči se u porođajnim bolima zajedno — čekajući Velikog Suca da oslobodi i blagoslovi svijet, kao i da uzvisi i proslavi Crkvu (Rim. 8:21, 22).

U Ivanu 5:28, 29 dragocjeno obećanje svijetu o nadolazećem ispitu-sudu za vječni život, pogrešnim je prijevodom pretvoreno u zastrašujuće prokletstvo. Prema grčkom izvoriku, oni koji su činili zlo — koji nisu zadobili božansko odobravanje — izaći će na uskrsnuće [podizanje do savršenstva] putem sudova, "udaraca", discipliniranja. Pogledajte Revidirani prijevod.

POSLIJE

**"BOŽJI SU PUTEVI PRAVEDNI: OLUJA ILI
MIR,**

DOBA OPASNOSTI I POČINKA,

BOLNA STRELICA, LJEKOVITI BALZAM,

Sve je dodijeljeno onako kako je najbolje.

KROZ SUDOVE ČESTO NESHVAĆENE,

**NA PUTEVIMA TAJANSTVENIM I
MRAČNIM,**

ON IZ ZLA IZVODI TRAJNO DOBRO,

I osigurava konačnu radost.

**DOK PRAVDA IDE SVOJIM SILNIM
TOKOM,**

Ljubav traži da se vjera naša i nada povećaju:

**ON ĆE POUČENOM SVIJETU
NAPOSJETKU DATI**

Svoj kasniji mir.

KADA STRAŠNE SILE OLUJE

NJEGOVE STROŽE NAMJERE IZVRŠE,

I LJUDSKA VJEŠTINA NE MOŽE NIŠTA

PROTIV BIJESA NEVREMENA,

**NEKA SRCA PUNA LJUBAVI I DALJE
VJERUJU NJEMU,**

**KROZ SVE MRAČNE I ZAIBILAZNE
PUTE,**

**JER TKO BI OSUJETIO NJEGOVU
BLAŽENU VOLJU,**

Koja kroz noć vodi u radosni dan?

**BUDI MIRAN POD NJEGOVOM NJEŽNOM
BRIGOM;**

**JER ON ĆE UČINITI DA OLUJA
PRESTANE,**

I IZVUĆI IZ OVDAŠNJE TJESKOBE

Svoj kasniji mir.

**POGLEDAJ GORE, O ZEMLJO; NIJEDNA
OLUJA NE MOŽE TRAJATI**

Mimo granica koje je Bog postavio.

**KADA NJENO ODREĐENO DJELO
PROĐE,**

U radosti ćeš zaboraviti svoju bol.

GDJE JE PLUG TUGE PROŠAO,

**TVOJE NAJLJEPŠE CVIJEĆE ŽIVOTA ĆE
NIKNUTI,**

JER BOG ĆE TI PODARITI ŽIVOT IZNOVA,

I sve tvoje pustoši smijati će se i pjevati.

**UZDAJ SE U NJEGA; NJEGOV PLAN ZA
TEBE**

Završit će trijumfom i oslobođenjem.

**NE BOJ SE, JER TI ĆEŠ SIGURNO
VIDJETI**

NJEGOV KASNIJI MIR."

IMA LI NADE ZA ONE KOJI SU UMRLI NESPAŠENI?

12. ŠTO JE SUD VELIKOG BIJELOG PRIJESTOLJA ZA SVIJET?

I vidio sam veliko bijelo prijestolje i onoga koji je sjedio na njemu, od čijeg su lica pobjegli zemlja i nebo; i za njih se nije našlo mjesto. I vidio sam mrtve, male i velike, kako stoje pred Bogom; i otvorile su se knjige: i otvorila se druga knjiga, a to je knjiga života: i mrtvima je suđeno na temelju onoga što je napisano u knjigama, prema njihovim djelima. (Otkrivenje 20:11, 12)

Sud velikog bijelog prijestolja je razdoblje tijekom kojeg će uskrslo čovječanstvo biti procjenjivano i vođeno prema pravednosti, pri čemu će Krist i njegovi sljedbenici služiti kao suci i mentori.

Biblijsko svjedočanstvo otkriva da uskrsnuće i sud nisu ograničeni na jedno razdoblje od dvadeset i četiri sata, već se odvijaju tijekom

1000-godišnje Kristove vladavine. U proročkom smislu, cijelo to Tisućljeće predstavlja "dan" suda (2. Petrova 3:8). Otkrivenje 20 opisuje ovu eru kao vrijeme tijekom kojeg Krist i Njegovi sveci vladaju, a Sotona je "svezan". To će omogućiti da svijet bude suđen prema svojim djelima nakon što se vrate u život (Otkrivenje 20:4, 12) i budu poučeni Božjoj Istini (Izaija 26:9). To slijedi božanski redoslijed "svaki u svom redu" (1. Korinćanima 15:23) — počevši s vjernim Kristovim sljedbenicima, nakon čega slijedi ostatak ljudske rase dok ih se postupno vraća u život.

Izaija 65:20 i Izaija 26:9 prikazuju vrijeme kada će ljudi učiti pravednost i imati priliku za rast i ispravljanje, a ne za trenutnu osudu. To je u skladu s Isusovim riječima iz Ivana 5:28-29, gdje će svi u grobovima "čuti Njegov glas" i

izaći, ali konačni ishod ovisit će o njihovom odazivu tijekom doba suda.

Ovo 1000-godišnje Tisućljeće je "Kristova škola", gdje će svi biti poučavani, iskušavani i gdje će im biti dana prilika da izaberu život. Sud je proces obrazovanja i preobrazbe, koji kulminira konačnim odlukama na kraju tog doba.

Obratite pozornost na simboliku Otkrivenja 20:11-12: Zatim sam vidio veliko bijelo prijestolje i Njega koji je sjedio na njemu, od čijeg su lica pobjegli zemlja (svjetski sustav zla) i nebo (stare vladine, ekonomske i vjerske vlasti) (uništeni u 2. Petrovoj 3:10 prema NAS prijevodu). I za njih se nije našlo mjesto. I vidio sam mrtve (čovječanstvo podignuto iz mrtvih, isprva u moralno i duhovno mrtvom stanju), male i velike, kako stoje pred Bogom, i otvorile su se knjige. I otvorila se druga knjiga, a to je Knjiga života. I mrtvima je suđeno (tijekom tisućgodišnjeg razdoblja u kojem Bog uspostavlja svoje Kraljevstvo na Zemlji) prema njihovim djelima, na temelju onoga što je napisano u knjigama (knjigama Starog i Novog zavjeta).

Ulomak kaže da je Ivan "vidio mrtve . . . kako stoje pred Bogom". Značenje riječi mrtvi nalazi se u Mateju 8:21-22: A drugi mu od njegovih učenika reče: "Gospodine, dopusti mi da najprije odem i pokopam oca svoga". A Isus mu reče: "Pođi za mnom, a mrtve ostavi neka pokapaju svoje mrtve". U biblijskom smislu, oni koji su probuđeni iz mrtvih u Kraljevstvu i dalje se "smatraju mrtvima" (Rimljanima 6:11). Oni se ne smatraju "živima" sve dok ne napreduju do moralnog, duhovnog i fizičkog savršenstva, te dok ne budu presuđeni kao dostojni ili nedostojni života. Bit će im suđeno prema njihovim djelima na temelju onoga što je napisano u knjigama – moralnim i duhovnim mjerilima knjiga Biblije, u Starom i Novom zavjetu. Iskustva ispravljanja i iskušavanja bit će pružena ljudima kako bi ih dovela do

pokajanja, pravednosti i vječnog života. Pod Božjim vodstvom i autoritetom, apostoli i proslavljeni članovi Kristovog tijela sudjelovat će u djelu mentoriranja, poučavanja, vođenja i ispravljanja grešnog čovječanstva kako bi im pomogli da se vrate u potpuni sklad s Bogom — svojim Stvoriteljem.

Ovo je jasno učenje Svetog pisma. Ono je razumno i odražava Božji karakter pun ljubavi i mudrosti. Čovječanstvo će moći cijeniti što se ta nova nebeska vlada sastoji od ljudi koji su u svojim zemaljskim životima pretrpjeli mnoga ista bolna iskustva kao i oni sami. Stoga će ljudi uvidjeti da članovi nebeske vlade mogu uistinu suosjećati s njima i razumjeti ih.

Hoće li itko odbaciti Božje Kraljevstvo?

A kad se navrši tisuću godina, Sotona će biti pušten iz svoje tamnice, te će izaći da zavede narode koji su na četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi za bitku: čiji je broj kao pijesak morski. I uzašli su na širinu zemlje i okružili logor svetaca i ljubljani grad: a oganj je sišao od Boga s neba i proždrio ih. (Otkrivenje 20:7-9)

Na kraju 1000-godišnjeg Kraljevstva, Sotona će biti pušten iz svoje tamnice i bit će mu dopušteno da ponovno djeluje na čovječanstvo. Ovo će biti konačni ispit za svijet. Unatoč predivnim uvjetima koji će vladati u Božjem Kraljevstvu, neki će ga slijediti. Teško je zamisliti zašto će to učiniti, ali njihov je kraj siguran. Zajedno sa Sotonom bit će bačeni u ognjeno jezero, za koje Otkrovitelj objašnjava da je to "druga smrt" (redak 14). Bit će to smrt iz koje neće biti moguće uskrsnuće. Ali za ostatak čovječanstva, ispit će biti završen i vječni život će biti darovan svima koji su prihvatili uvjete poslušnosti te uzrasli u ljubavi i služenju Bogu.

KLJUČNE MISLI

Sud kao proces preobrazbe: Veliko bijelo prijestolje nije jedan jedini trenutak osude, već 1000-godišnja "Kristova škola" osmišljena da obrazuje, ispita i vodi uskrslu čovječanstvo prema moralnom i fizičkom savršenstvu.

Vlada empatije: Krist i Njegovi proslavljeni sljedbenici služe kao suci i mentori koji, budući da su i sami iskusili ljudsku patnju, pružaju suosjećajno vodstvo kako bi pomogli čovječanstvu da se vrati u sklad s Bogom.

I BOG JE ZAPLAKAO

POGLAVLJE 4: JOŠ JEDAN POGLED NA GRIJEH

Tijekom prvog dijela 20. stoljeća, na grijeh se gledalo olako. Nazivan je "neznanjem", tek mukom odrastanja ljudske rase. Tada prevladavajuća teorija bila je pružiti čovjeku malo više obrazovanja, dopustiti mu da postane malo civiliziraniji, pa će evoluirati iz svog grijeha, ostavljajući zlo iza sebe. Ali sada više nismo tako sigurni. Gnusni događaji Drugog svjetskog rata (12 milijuna ubijenih, sravnjeni gradovi, plinske komore), praćeni kontinuiranim, besmislenim ubrzanjem rata, kriminala i nasilja (stari ljudi ubijani iz zabave, zlostavljane 80-godišnje žene) i drugim nemoralnostima, prisilili su čovjeka da ponovno sagleda problem zla.

Svjež pogled na grijeh izričito je izražen u riječima dr. Cyrila E. M. Joad, koji je bio istaknuti profesor filozofije i psihologije na Sveučilištu u Londonu, a kojeg je urednik časopisa *The American Weekly* uvrstio među najveće svjetske znanstvenike.

Joad je rekao:

"Godinama se moje ime redovito pojavljivalo uz H. G. Wellsa, Bertranda Russella i Aldousa Huxleyja kao izrugivača religije... Zatim je došao rat, i postojanje zla utjecalo je na mene kao stvarna i nametljiva činjenica. Rat mi je otvorio oči za nemogućnost otpisivanja onoga

što bih radije nazvao čovjekovom 'grešnošću' kao pukog nusproizvoda okolnosti. Zlo u čovjeku bilo je, kako su me učili, posljedica bilo ekonomskih okolnosti (zato što su ljudi bili siromašni, njihove navike bijedne, ukusi nerazvijeni, strasti neukroćene) bilo psiholoških okolnosti. Jer, nisu li mi psihoanalitičari govorili da su sve regresivne, agresivne ili inhibirane sklonosti ljudske prirode posljedica nesretnog psihološkog okruženja nečijeg ranog djetinjstva?

Implikacije su očite; uklonite okolnosti, povjerite djecu psihoanaliziranim medicinskim sestrama i učiteljima, i vrlina će zavladati.

U potpunosti sam prestao vjerovati u sve to. Sada vidim da je zlo endemično u čovjeku i da kršćanska nauka o prvobitnom grijehu izražava dubok i suštinski uvid u ljudsku prirodu."

Poput dr. Joad, moramo iznova sagledati zlo. Ono se više ne može smatrati mukom odrastanja. To je previše smrtonosna bolest da bi se mogla opravdati okolinom. Stojeći u 21. stoljeću i gledajući unatrag, tužna povijest 20. stoljeća potvrđuje da je dr. Joad bio u pravu.

U svojoj knjizi *VAN KONTROLE*, napisanoj 1993., Zbigniew Brzezinski, bivši savjetnik za nacionalnu sigurnost i profesor američke vanjske politike na Sveučilištu Johns Hopkins,

primjećuje da je 20. stoljeće započelo usred velike nade i obećanja, ali je postalo stoljeće ludila. Elaborirajući svoje zapažanje o 175 milijuna poklanih u ime "politike organiziranog ludila", on kaže:

"Suprotno svojim obećanjima, 20. stoljeće postalo je najkrvavije i najomraženije stoljeće čovječanstva, prepuno halucinatorne politike i monstruoznih ubojstava. Okrutnost je institucionalizirana do neviđene mjere, smrtonosnost je organizirana na principu masovne proizvodnje. Kontrast između znanstvenog potencijala za dobro i političkog zla koje je zapravo oslobođeno je šokantan. Nikada prije u povijesti ubijanje nije bilo tako globalno rasprostranjeno, nikada prije nije odnijelo toliko života, nikada prije se ljudsko uništenje nije provodilo s takvom koncentracijom kontinuiranih napora u ime tako arogantno iracionalnih ciljeva."

Dr. Joad je u pravu, grijeh nije samo neznanje — privremeno iskustvo u čovjekovoj evoluciji. Zlo je osnovna mana u ljudskom karakteru koja se može objasniti samo biblijskim izvještajem o prvobitnom (Adamovom) grijehu.

Govoreći kolektivno o ljudskoj rasi, Psalmist je rekao: "U grijehu me začeo majka moja" (Psalam 51:5). Apostol Pavao u Rimljanima 5:12 kaže: "Zbog toga, kao što po jednom čovjeku uđe u svijet grijeh i po grijehu smrt, i time što svi sagriješite, na sve ljude prijeđe smrt."

Budući da je otac Adam sagriješio, pravda je zahtijevala da on umre. Prije nego što je umro, Adam je imao djecu koja su rođena u grijehu — naslijedila su Adamove nesavršenosti. Tako se cijela ljudska rasa rađa u stanju umiranja. Na taj način ona uči o posljedicama zla. Međutim, dopuštenje zla je kratko, kontrolirano iskustvo u usporedbi s vječnošću. Koje su neke od mračnih lekcija? Bog dopušta zlo kako bi pokazao da čovjek bez Boga dovodi do:

mogućeg izumiranja kroz znanost koja je stvorila hidrogensku bombu te kemijsko i biološko oružje;

obilja koje u SAD-u troši milijardu dolara godišnje na hranu za kućne ljubimce dok 5 milijuna ljudi umire od gladi;

vjerskih institucija čija imovina iznosi milijarde dolara dok milijuni žive u siromaštvu;

TEHNOLOGIJE I NJEZINIH SMRTONOSNIH TICALA ZAGAĐENJA KOJA OBAVIJAJU SVIJET;

visokih gradova koji su betonske džungle kriminala i nasilja, ispunjeni bezličnim ljudima koji doživljavaju život bez smisla i u strašnoj usamljenosti.

Bog dopušta zlo kako bi dokazao da čovjekovo postojanje bez Boga može rezultirati samo čovjekovom nečovječnošću prema čovjeku.

PROBLEM KOMUNIKACIJE

U našem dobu popustljivosti, Božja pravda čini se uvredom za racionalista. Možda je problem u komunikaciji, što se može prikazati jednostavnom ilustracijom svađe. Svi smo se u nekom trenutku upustili u raspravu u kojoj zapravo nikada nismo objektivno slušali drugu stranu. Bili smo prezauzeti smišljanjem vlastitih odgovora da bismo čuli njihovu logiku. Slično tome, racionalist vodi raspravu s Bogom. Kad bi samo zastao i poslušao ono što je Bog objasnio u povijesnom izvještaju o Edenu (Postanak 3), uhvatio bi obris Božje mudrosti i pravde koja jamči čovjekovu vječnu sreću u Njegovo pravo vrijeme.

Je li Božja pravda stroga?

Neki propituju strogost Božje pravde u smrtnoj kazni. Zar neka druga kazna umjesto

smrti nije mogla biti pravedna naknada za Adamovu neposlušnost? Bez sumnje, i neka druga kazna bila bi pravedna; međutim, Bog je odabrao ovu kaznu jer je najbolje odgovarala Njegovom sveukupnom planu za čovječanstvo. Jednom kada je Adam bio obaviješten da je smrt kazna za neposlušnost, tada je ta kazna bila poštena.

Osnovna činjenica koju uvijek treba imati na umu jest da je Bog u svom predznanju znao da će Adam biti neposlušan. Stoga je, davno prije stvaranja Adama, Božja mudrost osmislila plan oporavka i konačne sreće za ljudsku rasu koji će zahtijevati smrt Njegovog jedinorođenog Sina. Tako 1. Petrova 1:19, 20 i Efežanima 1:4-7 govore o Kristovoj krvi kao predodređenoj prije postanka svijeta za otkupljenje čovječanstva. Stvoritelj je iskoristio čovjekovo iskustvo u Edenu kako bi pokazao pouzdanost svoje pravde. Od vitalne je važnosti za čovjeka znati da su "pravda i sud [pravedne odluke] temelj tvoga [Božjeg] prijestolja" (Psalam 89:14). Pravda je temelj uprave nad svemirom, osnova svih Božjih postupanja. Sud se također spominje kao dio tog temelja. Hebrejska riječ ovdje znači "pravedna odluka". Možemo pronaći utjehu u spoznaji da će kroz cijelu vječnost sve Božje odluke biti pravedne.

Čovjek je smješten u edenski raj kako bi u potpunosti uživao u Božjoj ljubavi. Pretpostavimo da se, nakon što su Adam i Eva neko vrijeme živjeli u poslušnosti, Bog pedomislio i protjerao ih iz uvjeta vrta u trnje i čičak nedovršene zemlje. Njegova bi ljubav bila bezvrijedna, hirovita, jer ne bi bila utemeljena na pravdi. Bila bi promjenjiva.

Još jedna hipotetska situacija: Da je, kad je Adam bio neposlušan, Bog rekao: "Oh, ovaj put ću zanemariti tvoju neposlušnost, neću te kazniti kao što sam obećao." Adam bi mogao reći: "Divno! Sigurno mi je drago što je Bog više pun ljubavi nego što je pravedan."

Divno? Ne! I to bi bilo hirovito, kapriciozno, proizvoljno. Stvoritelju i Vladaru cijelog svemira nikada se ne bi moglo vjerovati kroz cijelu vječnost. U bilo koje vrijeme, na bilo kojem mjestu, s bilo kojim redom inteligentnih stvorenja, Bog bi mogao na najmanji hir promijeniti mišljenje i okrenuti se protiv svojih stvorenja. Eden je dokazao nepromjenjivost Božje pravde. Tako Bog objavljuje u Malahiji 3:6: "Ja sam Jehova, ja se ne mijenjam." A Jakovljeva 1:17 navodi: "Otac svjetlosti u kojega nema promjene ni sjene od mijene."

Koliko je nepromjenjiva Božja pravda? Toliko je nepopustljiva da je Božji sud pravde zahtijevao plaćanje najskuplje kazne ikada određene na nekom sudu. Koji je sudac ikada bio voljan predati vlastitog nevinog sina u smrt kako bi poništio kriminalni dug optuženika?

JOŠ JEDAN PROBLEM KOMUNIKACIJE

Naš Stvoritelj želi da spoznamo dubine Njegove ljubavi, da je On Biće koje najviše ljubi u svemiru, ali kako nam Bog to može priopćiti našim ograničenim umovima? U međuljudskim odnosima riječi ljubavi mogu biti prilično besmislene. Djela govore više od riječi. Kako je Bog pokazao svoju ljubav? S nježnim očinskim emocijama tuge, Bog je uzeo najdraže blago svog srca, svog jedinorođenog Sina, i poslao ga na zemlju da pati i umre od ruke čovjeka. Uz veliku osobnu cijenu, Božja je mudrost formulirala plan koji otkriva da je On ujedno i pravedan (nepopustljiva pravda) i onaj koji opravdava (dobročinitelj) čovječanstvo (Rimljanima 3:25, 26).

Jednostavni događaji iz Edena i s Kalvarije govore toliko toga o našem Bogu. Kalvarija je najveća manifestacija ljubavi i milosrđa u povijesti svemira. Spoj Edena i Kalvarije stoji kao zalog kroz cijelu vječnost da u Božjoj pravdi nema promjene ni sjene od mijene (Jakovljeva 1:17).

PRIRODNE KATASTROFE

Mnoge prirodne katastrofe ne otvaraju pitanje "Gdje je Bog?" ili "Što nije u redu s Bogom?" — već radije: "Što nije u redu s čovjekom?" Uzmimo za primjer niz katastrofa diljem svijeta koje je prouzročio El Niño. Monstruozni El Niño ne bi mogao postojati bez velike rupe u ozonskom omotaču. Rupe u ozonskom omotaču ne bi bilo bez zagađenja. Odakle dolazi zagađenje? Dolazi iz različitih izvora koji su svi ukorijenjeni u ljudskoj pohlepi za profitom. Mnoge prirodne katastrofe prije i poslije El Niña iz 1997. godine također pronalaze svoj uzrok u globalnom zatopljenju — štetnom djelovanju ultraljubičastih zraka koje prodiru kroz ovu rupu u ozonskom omotaču.

Ekstremni gubitak ljudskih života koji prati druge prirodne katastrofe često je dodatno pogoršan čovjekovom sebičnošću. Više od 4500 života progutano je u potresu u Armeniji 1988. godine. Tako velik broj žrtava uglavnom je bio posljedica loše gradnje visokih stambenih zgrada nad dobro poznatim rasjedom, što ponovno ilustrira ljudsku bezobzirnost. Stanovnici Kalifornije koji žive iznad ogromnog rasjeda nadaju se da se to neće dogoditi za njihova života. Kada udari "onaj veliki", čut će se vapaj: "Gdje je Bog?", ali bit će to čovjekovo kockanje i gubitak, a ne Božji.

Čovjek je dugo promatrao i bilježio obrasce prirodnih katastrofa poput poplava, monsuna, uragana itd., pa ipak često odlučuje ne poštovati opasnost tih smrtonosnih obrazaca. Dobro je dokumentirano da će određene rijeke periodično — svakih 10, 15, 25 ili 50 godina — nabujati preko svojih obala u ocean uništenja. Ipak, tisuće ljudi nastavljaju ponovno graditi na

putu neizbježne propasti. Putevi uragana privremeno su zbrisali obale i obalne otoke. Ipak, tašta potraga za vrhunskim luksuzom i prestižom na obali oceana nastavlja otvarati put budućim žrtvama.

Neke katastrofe mogle su biti izbjegnute ili svedene na minimum da su se slijedile preporuke Inženjerijskog korpusa američke vojske. Da, smrtonosna sila prirodnih katastrofa brojčano raste zahvaljujući ljudskoj sebičnosti i pohlepi. To je jedna od mnogih lekcija koje čovjek uči iz dopuštenja zla.

Potrebno je iznijeti još jedno zapažanje o razornim silama prirode. Od dana Voltairea (1790-ih), ateisti i agnostici uvijek su se hvatali prirodnih katastrofa kako bi glasno izvikivali: "Gdje je Bog?" Kakvo iskrivljavanje proporcija. Brojčano gledano, žrtve prirodnih katastrofa padaju u sjenu u usporedbi s čovjekovom nečovječnošću prema čovjeku. Zapravo, tim ateistima i agnosticima potrebne su lekcije dopuštenja zla kako bi se srušio njihov naivni pogled na zlo. Na prijelazu stoljeća predviđali su da će darvinizam i društvena evolucija uvesti utopiju 20. stoljeća. Što se dogodilo?

TO JE UŽASAVAJUĆE

Sjetite se, knjiga Zbigniewa Brzezinskog primjećuje da je 20. stoljeće postalo stoljeće ludila. U kojem je 175 milijuna poklano u ime "politike organiziranog ludila."

To je užasavajuće — "175 milijuna poklanih" zbog najkrvavijeg i najomraženijeg stoljeća čovječanstva. Zbrojite sve smrti od prirodnih katastrofa u 20. stoljeću i što imate? To je tek kap u moru u usporedbi s čovjekovim strojem za ubijanje u našem ludom stoljeću. Upravo se o tome i radi u školovanju unutar dopuštenja zla.

ISTRAŽIVAČI BIBLIJE
U HRVATSKOJ

PRONAĐITE ODGOVORE NA TEŠKA PITANJA

Otkrijte biblijsko objašnjenje za patnju, zlo, ratove i bolesti u svijetu. Odgovori koji donose istinski mir i nadu.

POTPUNO BESPLATNA BROŠURA!
DOSTUPNA BESPLATNO POŠTOM NA VAŠU ADRESU!

ZA VAŠ BESPLATNI PRIMJERAK, KONTAKTIRAJTE NAS:

Udruženi Istraživači Biblije

Kneza Branimira 18, 44010 Sisak

Mob. 098-199-4362

Web: istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com